॥ ३५ ॥ नेति अन्योन्यस्यापकारमुभावपिनित्यंस्मरतइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ प्रतिकृतंप्रायश्चित्तंजातमितिमन्वानःसाधुःपुनर्नापकरोतीत्याशयेनाह कृतस्येति ॥ ३७॥ ३८ ॥ नशक्यंतेजेतुमितिशेषः ॥ ३९ ॥ श्वपचश्चांडालः श्वमांसाहारोपिशुनासहसख्यमेतिसंवादादेवंममापिजानीहीत्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ वैरंस्त्रीकृतंकृष्णशिशुपालयोः वास्तुगृहादिकंस्थानंतज्जंकौरवपांडवानां वाग्जंद्रोणद्रुपदयोः सापत्नंजातिवैरंमूषकमार्जारयोः अपराधजंआवयोः तच्चतच्चेतिद्वंद्वः ताभ्यांसहितंससापत्नापराधजं ॥ ४२॥ कृतवैरोपिदाताऽर्थादिनामानयितार्थाशावताराज्ञानहंतव्यः ॥ ४३ ॥ यद्यप्येवंनित्यंफलद्वयदानात्त्वंमांनह

ब्रह्मदत्तउवाच यःकृतेप्रतिकुर्याद्वैनसतत्रापराध्नुयात् ॥ अनृणस्तेनभवतिवसपूजनिमागमः ॥ ३५॥ पूजन्युउवाच नकृतस्यतुकर्तुश्चसख्यंसंधीयतेपुनः॥ हृदयंतत्रजानातिकर्तुश्चैवकृतस्यच॥ ३६॥ ब्रह्मदत्तउवाच कृतस्यचैवकर्तुश्चसख्यंसंधीयतेपुनः ॥ वैरस्योपशमोदृष्टःपापंनोपाश्नुतेपुनः ॥ ३७॥ पूजन्युवाच नास्तिवैरमतिक्रांतंसांत्वितोस्मीतिनाश्वसेत्॥ विश्वासाद्वद्यतेलोकेतस्माच्छ्रेयोप्यदर्शनं॥ ३८॥ तरसायेनशक्यंतेशस्त्रैःसुनिशितैरपि॥ साम्नातेपिनिगृह्यंतेगजाइवकरेणुभिः॥३९॥ ब्रह्मदत्तउवाच संवासाज्जायतेस्नेहोजीवितांतकरेष्वपि॥ अन्योन्यस्यचविश्वासःश्वपचेनशुनोयथा॥ ४० ॥ अन्योन्यकृतवैराणांसंवासान्मृदुतांगतं॥ नैवतिष्ठतितद्वैरंपुष्करस्थमिवोदकं॥ ४१ ॥ पूजन्युवाच वैरंपंचसमुत्थानंतच्चबुध्यंतिपंडिताः॥ स्त्रीकृतंवास्तुजंवाग्जंससापत्नापराधजं॥ ४२॥ तत्रदातानहंतव्यःक्षत्रियेणविशेषतः॥ प्रकाशंवाप्रकाशंवाबुध्वादोषबलाबलं ॥ ४३ ॥ कृतवैरेनविश्वासःकार्यस्त्विहसुहृद्यपि॥ छन्नंसंतिष्ठतेवैरंगूढोग्निरिवदारुषु॥ ४४॥ नवित्तेननपारुष्यैर्नचसांत्वेनवाश्रितैः॥ कोपाग्निःशाम्यतेराजंस्तोयाग्निरिवसागरे॥ ४५॥ नहिवैराग्निरुद्भूतःकर्मचाप्यपराधजं॥ शाम्यत्यदग्ध्वानृपतेविनाह्येकतरक्षयात् ॥ ४६ ॥ सत्कृतस्यार्थमानाभ्यामनुपूर्वापकारिणः॥ नादेयोमित्रविश्वासःकर्मत्रासयतेऽबलान्॥४७॥ नैवापकार्येकस्मिंश्चिदहंत्वयितथाभवान् ॥ उषितास्मिगृहेऽहंतेनेदानींविश्वसाम्यहं॥ ४८॥ ब्रह्मदत्तउवाच कालेनक्रियतेकार्यंतथैवविविधाःक्रियाः॥ कालेनैतेप्रवर्ततेकःकस्येहापराध्यति॥४९॥ तुल्यंचोभेप्रवर्ततेमरणंजन्मचैवह॥ कार्यतेचैवकालेनतन्निमित्तंनजीवति॥५०॥

निष्यसीतिजानामितथापिकृतवैरेविश्वासोनीतिविरुद्धइत्याह कृतेति ॥ ४४ ॥ पारुष्यैःगुरुशिक्षार्थंगुरुभिरुक्तैः ॥ ४५ ॥ वैराग्निःअदग्ध्वानशाम्यत्यपराधजंकर्मएकतरक्षयाद्विनानशाम्यतीतियोजना ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ कस्मिंश्चिदन्यतरेअपकार्येन्यतरेणबाध्येसति अहंचत्वयितथास्मिएवंभवानपिमयितथास्तीतियोज्यं अतोनावयोरन्योन्यंविश्वासःसंभवतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ कालाधीनेजगतिआवयोर्मध्येकस्यापिदोषोनास्तीत्याह कालेनेत्यादिना ॥४९॥ कार्यतेजायते तन्निमित्तंकालनिमित्तं नजीवतिम्रियते ॥ ५०॥

Digitized by Google